

"Que el nostre cor no es tanqui mai"

Dm, 24/01/2017 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del papa Francesc a la casa de Santa Marta. *Dilluns 23 de gener de 2017*

Les grans meravelles del sacerdoci de Crist, que es va oferir a si mateix, una vegada per sempre, per al perdó dels pecats; ara intercedeix per nosaltres davant del Pare i tornarà per portar-nos amb Ell. Són les tres etapes del sacerdoci de Crist destacades pel papa en l'homilia d'avui de la Missa matutina a Casa Santa Marta. Francesc adverteix, però, que hi ha "la imperdonable blasfèmia": aquella contra l'Esperit Sant.

El sacerdoci de Crist és al centre de l'homilia del papa Francesc. Una reflexió que sorgeix de la Primera Lectura d'avui, de la Carta als Hebreus, que parla de Crist Mediador de l'Aliança que Déu fa amb els homes. Jesús és el Summe Sacerdot. I el sacerdoci de Crist és la gran meravella, la més gran meravella, que ens fa cantar un cant nou al Senyor, com diu el Salm responsorial.

Les tres etapes del sacerdoci de Crist: s'ofereix a si mateix; intercedeix per nosaltres; tornarà per portar-nos amb el Pare

El sacerdoci de Crist té lloc en tres moments, subratlla el papa Francesc. El primer és la Redempció: mentre els sacerdots de l'Antiga Aliança cada any havien d'oferir sacrificis, "Crist es va oferir a si mateix, una vegada per sempre, per al perdó dels pecats". Amb aquesta meravella, "ens ha portat al Pare", "ha recreat l'harmonia de la creació", destaca el papa. La segona meravella és aquella que el Senyor fa ara, és a dir pregar per nosaltres. "Mentre nosaltres preguem aquí, Ell prega per nosaltres", "per cadascú de nosaltres", subratlla Francesc: "ara, viu, davant del Pare, intercedeix", perquè la fe no decaigui. Quantes vegades de fet es demana als sacerdots pregar perquè "sabem -evidència el papa- que la pregària del sacerdot té una certa força, concretament en el sacrifici de la Missa". La tercera meravella serà quan Crist tornarà, però aquesta tercera vegada no serà en relació amb el pecat, serà per "fer el Regne definitiu", quan ens portarà a tots amb el Pare:

"Hi ha aquesta gran meravella, aquest sacerdoci de Crist en tres etapes -aquella en què perdona els pecats, una vegada, per sempre; aquella en què intercedeix per nosaltres; i aquella que succeirà quan Ell tornarà- però també hi ha el contrari, 'la imperdonable blasfèmia'. És dur sentir a Jesús dir aquestes coses, però Ell ho diu i si Ell ho diu és veritat. 'En veritat Jo us dic que tot serà perdonat als fills dels homes -i nosaltres sabem que el Senyor perdona tot si nosaltres obrim una mica el cor-, tot! Els pecats i també les blasfèmies que diran -també les blasfèmies seran perdonades!- però qui haurà blasfemat contra l'Esperit Sant no serà perdonat, per sempre més'".

"La imperdonable blasfèmia": aquella contra l'Esperit Sant, no deixar-se perdonar

Per explicar això, el Papa fa referència a la gran unció sacerdotal de Jesús: l'ha feta l'Esperit Sant al ventre de Maria, afirma, i els sacerdots, en la cerimònia

d'ordenació, són ungits amb l'oli:

“També Jesús com a Summe Sacerdot va rebre aquesta unció. I quina va ser la primera unció? La carn de Maria amb l'obra de l'Esperit Sant. I qui blasfema sobre això, blasfema sobre el fonament de l'amor de Déu, que és la redempció, la recreació; blasfema sobre el sacerdocí de Crist. ‘Però com n'és de dolent el Senyor, no perdona?’ ‘No! El Senyor ho perdona tot! Però qui diu aquestes coses està tancat al perdó. No vol ser perdonat! No es deixa perdonar!’. Això és la lletjor de la blasfèmia contra l'Esperit Sant: no deixar-se perdonar, perquè renega la unció sacerdotal de Jesús, que ha fet l'Esperit Sant”.

No tancar el cor davant la meravella del sacerdocí de Crist

En conclusió, el Papa retorna a les grans meravelles del sacerdocí de Crist i també “a la imperdonable blasfèmia”, que ho és “no perquè el Senyor no vulgui perdonar tot, sinó perquè aquest està tan tancat que no es deixa perdonar: la blasfèmia contra aquesta meravella de Jesús”:

“Avui ens anirà bé, durant la Missa, pensar que aquí sobre l'altar es fa la memòria viva, perquè Ell serà present allà, del primer sacerdocí de Jesús, quan ofereix la seva vida per nosaltres; hi ha també la memòria via del segon sacerdocí, perquè Ell pregarà aquí; però també, en aquesta Missa -ho direm, després del Parenostre- hi ha aquell tercer sacerdocí de Jesús, quan Ell tornarà, i la nostra esperança de la glòria. En aquesta Missa pensem en aquestes coses belles. I demanem la gràcia al Senyor que el nostre cor no es tanqui mai -que no es tanqui mai!- a aquesta meravella, a aquesta gran gratuïtat”.

Traducció: Ignasi Segura —Catalunya Religió